

Lovforslag nr. L 213. Fremsat den 27. marts 1985 af indenrigsministeren

Forslag

til

Lov om forlængelse af overenskomster m.v. inden for den offentlige sygesikring

§ 1. De overenskomster, der er indgået mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og organisationer af læger m.fl. i henhold til § 26, stk. 2 i lov om offentlige sygesikring forlænges indtil 1. april 1987. Forlængelsen sker med de i §§ 2-5 nævnte ændringer.

Stk. 2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på aftaler, som parterne har indgået i henhold til overenskomsterne, og ændringer, som der inden denne lovs ikrafttræden var enighed om mellem parterne, under forudsætning af at aftalerne og ændringerne er eller bliver godkendt af indenrigsministeren.

Stk. 3. Loven gælder ikke for Københavnsoverenskomsten angående lægegerning af april 1970 mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Amagerlandets kommuner ved Københavns amt og Praktiserende Lægers Organisation, København, Københavns Lægeforening, Foreningen af Speciallæger, som ændret senest ved aftale af 29. marts 1983.

§ 2. Regulering af honorarer i de overenskomster, der er nævnt i § 1, stk. 1, jfr. stk. 3, sker efter de regler, der er aftalt mellem parterne i de enkelte overenskomster, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Honorarernes nettoandel reguleres i overensstemmelse med de ændringer, som i henhold til §§ 5 og 6 i lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. gennemføres for lønningerne til

de grupper af tjenestemænd, som ifølge de enkelte overenskomster lægges til grund ved regulering af nettoandelen.

§ 3. Spørgsmål om ændringer i overenskomster og aftaler, som parterne ikke kan opnå enighed om i forbindelse med gennemførelsen af forlængelsen af overenskomster efter denne lov, afgøres efter reglerne i de enkelte overenskomster om uenighed ved fortolkning af overenskomsterne.

§ 4. Hvis realvæksten i sygesikringsudgifterne til henholdsvis alment praktiserende læger, praktiserende speciallæger og praktiserende tandlæger bliver større end 1 pct. pr. år i 1985 og 1986, skal parterne tidligst muligt i 1986 og 1987 optage forhandlinger med henblik på at gennemføre ændringer i overenskomsterne, der ophæver den del af udgiftsstigningen, der overstiger 1 pct., og som ikke skyldes en tilførsel af nye opgaver til det pågældende overenskomstområde.

§ 5. De overenskomster, der er omfattet af loven, kan ikke opsiges af nogen af parterne til ophør i den periode, overenskomsterne er forlænget.

§ 6. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

§ 7. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.